EXPRESSEN

Jag står gärna i kylan för det här

Publicerad 26 nov 2026 kl 06.00

Galleri Andréhn-Schiptjenko visar nya verk av Sixten Sandra Österberg. Adam Rosenkvist imponeras av den måleriska rikedomen.

RECENSION. Målningarna som **Sixten Sandra Österberg** visar på galleri Andréhn-Schiptjenko har en märklig dragningskraft. De går bokstavligen genom rutan. Under mitt besök kommer fotgängare efter fotgängare av sig i sina stressade turer längs Linnégatan, och blir stående i kylan.

De flesta tittar in på ”Drift”, en väldig målning av tre figurer på en strandäng. En av dem är naken, gravid och sträcker ut sig med bortvänt ansikte. En annan har ryggen mot betraktaren. Den tredje sitter upp, nunan gömd bakom solblekt hår.

Det är ett vackert och gåtfullt motiv, vars komposition för tankarna till **Manets** ”Frukost i det gröna”.

Sixten Sandra Österberg, ”Lucky sundown”, 2026.
Foto: SISSELA JENSEN

Men det är framför allt måleriet som drar in en. Gräset är knivskarpt, avbildningen av människorna likaså, men dukens vita grundering har här och var lämnats orörd, som om bilden ännu vore i vardande. Mönstret i en filt är så kladdigt att det nästan ser ut att tränga fram ur dukens inre. Och i bakgrunden: ett litet skogsparti, mjukt och lummigt som ett landskap av **Corot**. Det hade kunnat bli spretigt men hålls ihop av Österbergs tillit till ingivelsen, som det är betraktarens ynnest att få följa.

Kläder och accessoarer markerar queeridentitet, subkultur och rock’n’roll.

Sedan examen på Kungliga Konsthögskolan 2022 har Österberg övertygat i flera tematiska utställningar, såsom ”Romantiken. Ett sätt att se” på Nationalmuseum. Ofta med målningar där människofigurer tittar bort, där referenser bakåt i konsthistorien görs och där kläder och accessoarer markerar queeridentitet, subkultur och rock’n’roll.

Sixten Sandra Österberg, ”Prints”, 2026.
Foto: SISSELA JENSEN

Därför är de fyra mindre dukarna egentligen störst i utställningen, eftersom de bryter mot det förväntade. Som de eldflammiga boots som står stadigt i tung, blöt snömodd, som Österberg gör till ren målerisk rikedom. Eller den lilla duken med två händer, intill ”Drift”. Mot bakgrund av en **Hill**-liknande solnedgång trycker de, med en fyrklöver mellan fingrarna, på vad jag tror är en mage. Också det är en målning värd att stå i kylan för.

Author: Adam Rosenkvist

Published: 26 November 2026

https://www.expressen.se/kultur/konst/jag-star-garna-i--kylan-for-det-har/